

punkt. Det kan altsaa ikke være mig nogen Skuffelse, at der paa visse Punkter har maattet foretages Forandringer i disse Lovforslag, Forandringer, som jeg, om jeg alene havde maattet raade, hellere vilde have undgaaet. Men paa den anden Side har jeg, naar jeg ser paa disse Forslag, som de i dette Øjeblik foreligge, Ret til at sige, at jeg ikke paa noget eneste Punkt for at faa dem gennemført, har maattet slaa en Streg over de Hovedgrundsætninger, af hvilke de ere baaarne. Opretholdt er Forholdet mellem Indkomst- og Formueskat og Forbrugsskatter. Opretholdt er den stærkere stigende Skala saavel paa Indkomstskatten som paa Formueskatten. Opretholdt er det, at Lovene med Hensyn til deres Gyldighedstid dele Vilkaar. Ligeledes maa jeg finde, at det finansielle Resultat, der fremgaar af Lovene, er et saadant, at jeg kan acceptere det, og det vil igen sige et saadant, der efter min Mening sikrer os Balance i vor Statshusholdning i Fremtiden, saafremt vi da ville føre en forstandig Statshusholdning og sætte Tæring efter Næring. Jeg har altsaa al Grund til at takke de ærede Medlemmer fra forskellige Sider, der have deltaget i Forhandlingerne og vist Forhandlingsvillighed, Villighed til at give efter paa de Punkter, som ikke forekom dem at være af absolut bindende principiel Art, ærede Medlemmer, der have vist den samme gode Villie til Forhandling og Imødekommenhed, som Regeringen har været besjælet af.

Jeg skal ikke komme udførligt tilbage til de Beregninger, hvormed vi under Forhandlingerne i dette høje Ting i saa høj Grad have beskæftiget os, med Hensyn til det finansielle Behov. De Tal, jeg i saa Henseende kunde anføre, vilde for en Del være de samme som dem, jeg tidligere har fremført i dette høje Ting. Men jeg er dog nødt til, da disse Tal, siden vi sidst havde Sagerne under Behandling her i Tinget, ere undergaaede en Del Forandringer, uden at komme tilbage til selve de principielle Betragtninger, der knytte sig dertil, at rekapitulere Hovedtallene.

Mit Standpunkt har bestandig været det, at jeg selvfølgelig ingen Tilbøjelighed havde til at kræve større Skattepaalæg, end det var nødvendigt for at fremskaffe Balance. Jeg gad ogsaa se den Finansminister, der skulde have nogen særlig Lyst dertil. Deraf fulgte igen, at jeg var villig til at slaa af paa de Krav, jeg havde stillet, saafremt Forholdene bedrede sig saaledes, at det blev mig muligt, saafremt

med andre Ord Statens Indtægter gik ind saa meget rigeligere end anslaaet, da Lovforslagene bleve forelagte i Efteraaret, at Kravene til Indtægtslovene kunde blive mindre. Den sidste Del af den Forhandling, der har været ført, og navnlig den Del, der har været ført i Fællesudvalget, er foregaaet netop paa en Tid, da Staten er ved at afslutte sit Aarsregnskab. Ganske vist kunne vi endnu ikke fremlægge noget Statsregnskab for Finansaaret 1911—12 — det varer som bekendt en Stund, inden vi kunne det — men det er dog lykkedes mig ved at fremskynde Arbejdet saa meget som muligt for en Del Poster at faa enten de endelige Tal for de store Indtægtsbeløb eller i alt Fald saadanne Tal, hvorpaa man kunde bygge virkelig begrundede Slutninger. Hovedresultatet heraf er da følgende: Finansloven er vedtaget med en Indtægt af 102,467,000 Kr. og en Udgift af 115,828,000 Kr. Til Indtægten mener jeg at kunne lægge — og for et enkelt af disse Tals Vedkommende skal jeg sige, at det er ført ned til det aller sidste Tidspunkt, og det er et afrundet Tal, jeg her giver, da jeg ikke kan give det ganske nøjagtigt, men som jeg dog tror nogenlunde vil kunne holde som Normaltal — en Forøgelse af Toldafgifterne med ca. 2 Mill. Kr., en Forøgelse af Indtægten af Jernbanerne, Postvæsenet, Telegrafvæsenet og Statshavnene med ca. $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr., forøgede Indtægter af Arveafgiften ca. $\frac{1}{2}$ Million og forøgede Indtægter af Ejendomsskyld og Formue- og Indkomstskat ca. 550,000 Kr. Dertil maa vi lægge de 300,000 Kr.s Merindtægt paa forskellige Love: Posttaksterne, Statstidende og Sparekassetilsynet, og vi komme da til et samlet Merindtægtsbeløb af 5,100,000 Kr. Til Udgifterne maa lægges for det første Forrentning af ny Gæld. Her maatte jeg tidligere bygge paa et Skøn, men har nu et nøjagtigt Tal, efter at det nye faste Laan er afsluttet. Jeg anslog det til ca. 3 Millioner, det nøjagtige Tal er 2,900,000 Kr. og fjerner sig altsaa ikke meget deraf. Som Nybevillinger paa Tillægsbevillingsloven har jeg maattet anslaa $1\frac{3}{4}$ Million. Nye Lovforslag anslog jeg i sin Tid her i Tinget til ca. 2 Millioner, men bemærkede samtidig, at dette Tal var for højt for et Normaloverslag, og jeg gjorde opmærksom paa, at jeg samtidig af Hensyn til, at dette Tal maatte anses for at være for højt, undlod at bringe et Beløb i Regning som Forøgelse af paa Finansloven opførte Udgiftsposter, skønt der var forskellige Udgifts-